

Hans
en
Grietje

Gebroeders Grimm

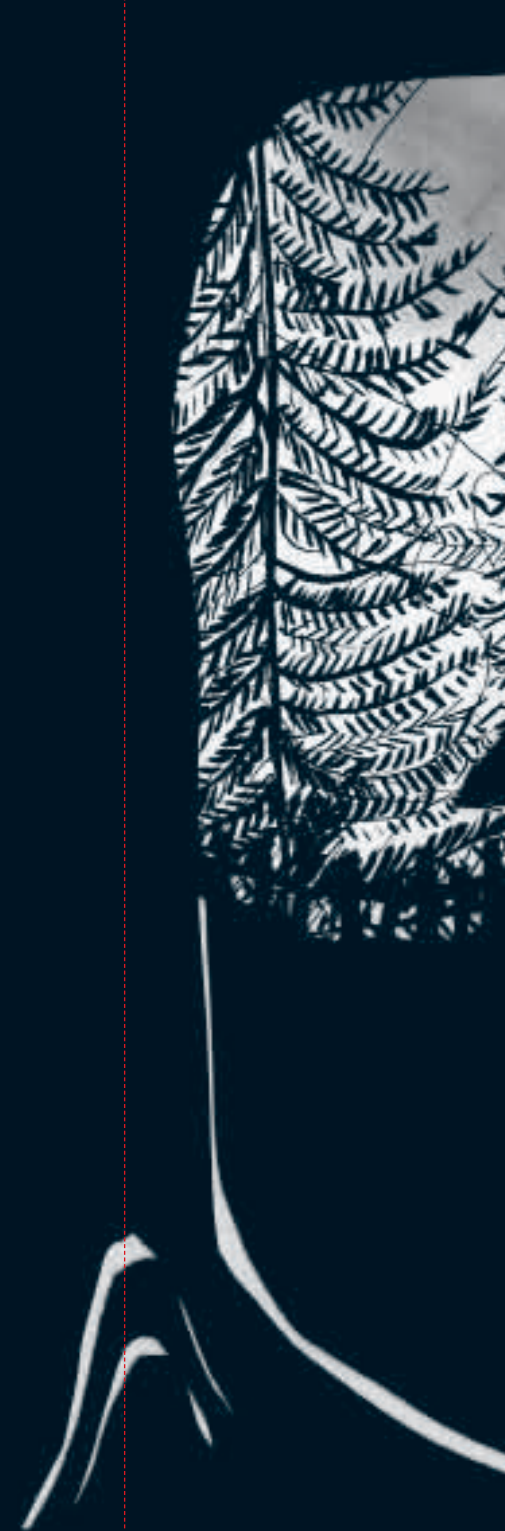
Hans en Grietje

Met illustraties van Sybille Schenker

De Vier Windstreken

Aan de rand van een groot bos woonde een arme houthakker met zijn vrouw en twee kinderen. Het jongetje heette Hans en het meisje Grietje. Ze hadden maar heel weinig te eten en op een dag, toen alles in het land heel duur was geworden, kon de houthakker ook niet meer voor het dagelijkse brood zorgen. Toen hij 's avonds in bed lag te piekeren en te woelen van de zorgen, zei hij tegen zijn vrouw: "Wat moet er van ons terechtkomen en hoe kunnen we onze kinderen te eten geven als we zelf niks meer hebben?" "Weet je wat?" antwoordde zijn vrouw. "Morgenochtend gaan we heel vroeg met de kinderen het bos in, heel diep. Daar geven we ze allebei nog een stukje brood en dan laten we ze alleen achter. Ze kunnen de weg naar huis niet terugvinden en wij zijn van ze af."

“Nee, vrouw,” zei de houthakker, “dat doe ik niet. Ik kan het niet over mijn hart verkrijgen mijn kinderen in het bos achter te laten. Dan worden ze door de wilde dieren verscheurd.”

“O, sukkel die je bent,” zei zij, “dan zullen we toch alle vier van de honger omkomen. Ga dan maar vast onze kisten maken.”

En ze liet hem niet met rust tot hij toegaf. “Mijn hart breekt van verdriet om die arme kinderen,” zei de houthakker. De kinderen hadden ook niet in slaap kunnen komen van de honger en ze hadden alles gehoord wat hun stiefmoeder tegen hun vader had gezegd. Grietje huilde bittere tranen en zei tegen Hans: “Nu zijn we er geweest.” “Stil Grietje,” zei Hans, “wees maar niet bang. Ik vind er wel wat op.”

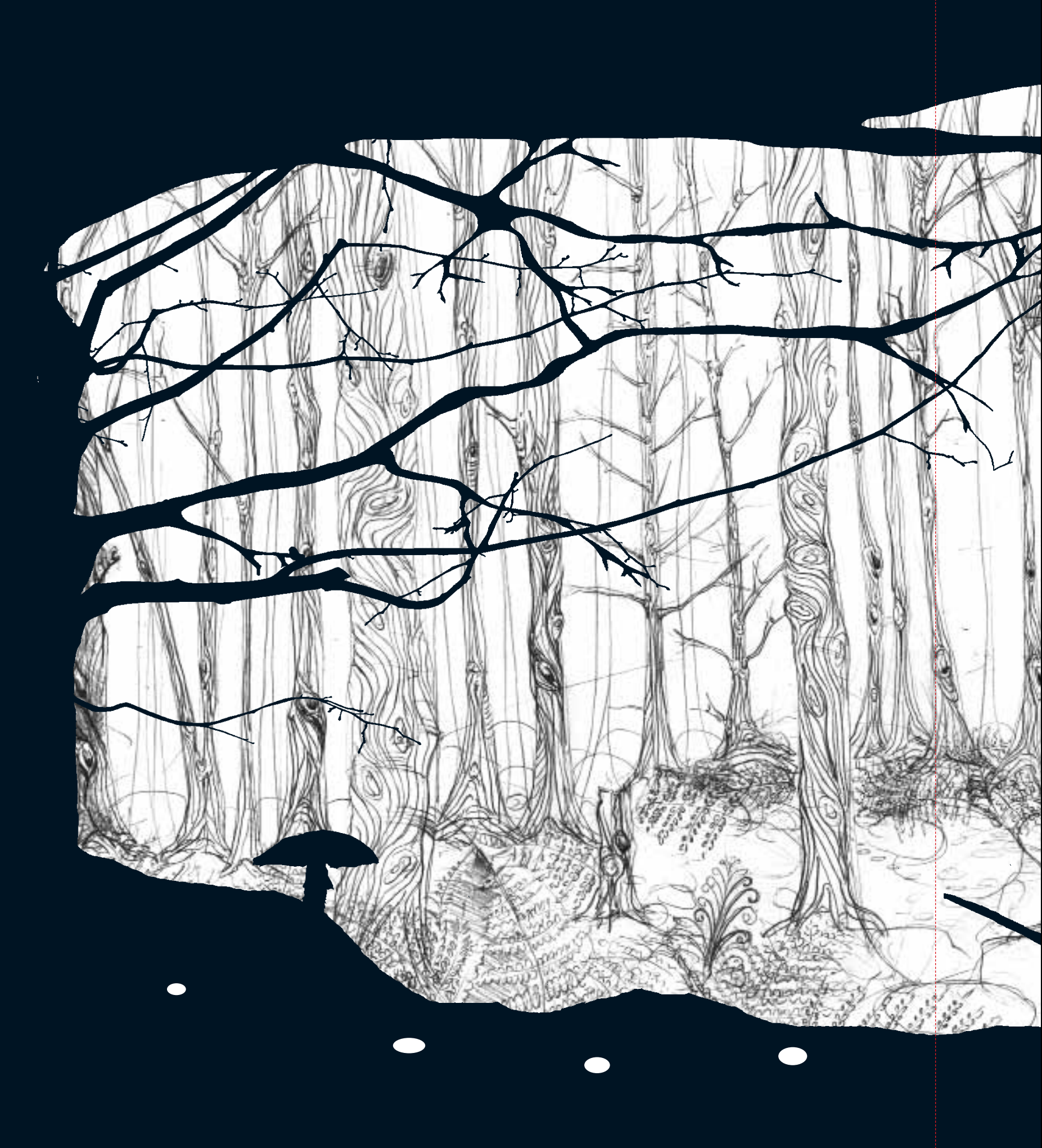

Nog voor de volgende ochtend de zon was opgegaan, kwam de vrouw binnen en wekte de kinderen. "Sta op, luilakken. We gaan naar het bos om hout te halen." Ze gaf hun allebei een stukje brood.

Op weg naar het bos verkruidde Hans het brood in zijn zak en gooide steeds wat kruimeltjes op het pad.

De vrouw bracht de kinderen zo diep het bos in als ze van hun leven nog niet geweest waren. Daar stookten ze een groot vuur en toen zei ze: "Gaan jullie maar lekker bij het vuur liggen om uit te rusten, kinderen. Wij gaan in het bos houthakken. Als we vanavond klaar zijn, komen we jullie halen."